dominum nostrum Iesum Christum regnantem cum patre et Spiritu sancto praedicamus c. 795 et confitemur, non divisa potestate nec partita, quasi una sit maior potestas et altera minor; quia divisionem et partitionem vera non recipit aeternitas vel divinitas, quae est in Christo Iesu domino nostro, apostolo dicente: 'Si Christum noveramus secundum 2. Cor. 5, 16. carnem, sed nunc iam non novimus', id est, qui mortalis fuit in terris ea natura, quae mori potuit, nunc totus spiritalis regnat in divinitatis maiestate in caelis, qui post resurrectionem ait apostolis: 'Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra'. Matth.28, 18. Quae potestas multo ante filio hominis danda dicitur a prophetis.

42.

Alcvinus Eboracensibus monachis se ab infantia usque ad virilem aetatem ab eis educatum grato animo profitetur. Illorum omnium orationibus se commendat et ut a vitiis sibi caveant hortatur.

c. 795.

Codd. H fol. 7'-9, T* fol. 101-102, K1 fol. 33'-35', K2 p. 100-104, A1* p. 101-103 n. 66*. Edd. C21, Q98, F5, J34. — Migne col. 145.

DILECTISSIMIS ET VALDE VENERABILIBUS IN CHRISTI CARITATE EUBORACENSIS DE ECCLESIAE FRATRIBUS VESTRAE O FILIUS PIETATIS ALCVINUS DIACONUS O SALUTEM.

15

30

Totum meae devotionis pectus vestrae caritatis dulcedine impletur, et si quid pleno amoris modio superaddi potest, cotidie crescendo accumulatur; ita ut solius memoriae de vobis suavitas supervenientes saecularis angustiae tribulationes longe a secretis mentis meae cubilibus depellith. Et hoc mihi singulare solacium in spiritu consolationis sanctae dominus Christus perdonare dignatus est.

Vos fragiles infantiae meae annos² materno fovistis^m affectuⁿ; et lascivum o puericiae^p tempus q pia sustinuistis patientia^r et paternae castigationis disciplinis ad perfectam^s viri^t edocuistis^u aetatem^v et sacrarum eruditione disciplinarum roborastis³.

Quid plus dicere habeo? nisi ut aeterna w summi z regis pietas omnia pietatis in me, famulum suum, per vos benefacta perpetua z summae beatitudinis gloria remuneretur? Hoc singulis vigiliarum mearum momentis, hoc cotidiana subplicatione, in hac prece in conspectu altissimi intimas desiderii mei lacrimas per loca sanctorum martyrum vel confessorum Christi, quo me iter instabilitatis deducat, fundere non cesso. Vos semper in corde et primi inter verba precantia in ore.

Vos, piissimi patres, seu in communibus e sanctae orationis horis f vel in secretis

^{42.} a) Lemma: Fratribus Eboracensis ecclesie H; Alcuinus Euburacensae fratribus K1; Albinus ad fratres Euboracensis ecclesiae T^* ; Alcuinus Eboracensis ecclesiae fratribus A 1*. b) Eboracensis A 1*, corr. in Euboracensis H; Euboracensae K 1; Euboracense K 2. c) vestris K 2. e) om. K, A 1*. f) me K 2. d) Albinus H, T*. g) pleni K, A 1*. i) solatium T*, A 1*. 35 pellat A 1*. k) sancto K, A 1*. 1) Iesus K, A 1*. m) fuistis K2. n) effectu K2. o) lasciviam A 1*. P) meae add. K, A 1*. q) om. H, K 1, A 1*. r) potencia K 2. 8) perfectum K 2. t) vires T*. u) educastis A 1*. $\mathbf{v}$) etate K2. w) aeterni *K 1, A 1**. x) om. H, K, A 1*. y) perpetuae K1, T*. a) supplie. T*, K2, A1*; require add. z) summa K. b) intimi K 1, A 1*; intimax K 2. c) deducit T*, A 1*. A 1*. d) in ore om. K1. e) commune K, 40 A 1*. f) foris K2.

¹⁾ Scripsit igitur hanc epistolam, priusquam ad monasterium Turonense se recepit, eodem fere tempore quo et sequentem.

2) Cf. infra ep. 131: fragiles vestrae aetatis annos.

3) cf. Poema de pontificc. Euboricens. v. 1651 (Poet. Carol. I, 206): quae (sc. Euborica) proprium sibi me nutrivit alumnum; ibidem v. 17. 18 (p. 170) laudat veteres cunas .. | Euboricae .. urbis.